

Dušan Ludvik | Mesci

Věri Heřmanovi

Prosinec

Iz resne večnosti smo odlomili
spet eno leto in na nevrnitev
pribili ga, k spominom odložili.

Zdaj z jutrove dežele Trije kralji
nam morda nesejo željá spolnitev,
ki zdela se je — kot njih zvezda v dalji —

v izsanjani svetlobi zapeljiva,
a nam odmaknjena, nedosegljiva.

Nam, ki lovimo bežnih dni utrinke,
okušajoč pri ognju jih kot sadje,
brezbrižni za bol drugih, za snežinke,